

Αίολος

3η ΟΜΑΣ ΑΘΗΝΩΝ ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΕΝΩΣΗ ΠΑΛΑΙΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Αρ. 18 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2004

Επιτέλους μαζεύτηκε υλικό για άλλον έναν Αίολο, μεταλυμπιακό, γεμάτο νέα και μοναδικές αναμνήσεις παλαιών που μας προμήθευσε ο πάντα πρόθυμος Στέφος Αλευράς.

Σημειώστε ότι τη **Δευτέρα 13 Δεκεμβρίου στις 19.00**, θα γίνει **συνάντηση Παλαιών** στη Λέσχη, Παλιγγενεσίας 45 &

Νικοτσάρα, στο Λυκαβηττό (τηλ. 210 6441282). Αν είμαστε αρκετοί, ίσως επιλέξουμε και προεδρείο.

Εύχομαι να τα ξαναπούμε αρκετά σύντομα. Μη διστάσετε να μας στείλετε τις δικές σας αναμνήσεις, τα νέα σας ή φωτογραφίες από δράσεις της εποχής σας.

ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

«Τρίiiiiιτη τρίiiiiιτη τρίiiiiιτη», έτσι ξεκίνησε η φετινή χρονιά 2004-05. Ύστερα από τα συμβούλια αρχηγών και συστήματος που πραγματοποιήθηκαν μέσα στο Σεπτέμβριο, οι Αρχηγοί Τμημάτων για τη φετινή χρονιά είναι οι εξής.

- ΑΣ** ΔΙΚΑΙΟΥΛΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
2106897407, 6944746862 • cdik@bkg.gr
- ΑΟ** ΤΣΑΪΡΙΔΗ ΕΥΑ
2106716258, 6946354754 • eva_tsairidis@hotmail.com
- ΑΑ** ΑΡΒΑΝΙΤΗ ΔΑΝΑΗ
2106540015, 6932775718 • danaiar@hotmail.com
- ΑΚΑ** ΣΚΛΙΑΣ ΠΙΑΝΝΗΣ
2102934097, 6977699166 • sk_john@hotmail.com

Οι στόχοι για φέτος είναι η ενδυνάμωση του προσκοπικού πνεύματος μέσω παιχνιδιών και γνώσεων και η αύξηση του αριθμού των προσκόπων τόσο στην Ομάδα όσο και στην Αγέλη.

Ο αριθμός των μελών του συστήματός μας κατά την αρχή της χρονιάς είναι 19 Πρόσκοποι, 22 Λυκόπουλα και 17 Ανιχνευτές.

Παρακαλούμε πολύ ενημερώστε μας το ταχύτερο αν γνωρίζετε κάποιο παιδί που θέλει να μπει στην οικογένειά μας.

Η φετινή χρονιά για τον Κλάδο των Ναυτοπροσκόπων Αττικής είναι κρίσιμη γιατί αναμένουμε να μας παραδώσει η ΑΘΗΝΑ 2004 ΑΕ μέχρι τον Οκτώβριο τον καινούργιο μας νεώσοικο με αποθηκευτικό χώρο και γλίστρα.

Στην παρούσα φάση η δεκάκωπή μας, ο «Μάρκος Μίνδλερ», βρίσκεται στην Ερμιόνη σε μια μάντρα σκαφών και το container μας τοποθετήθηκε προσωρινά στον Πύργο Βασιλίσσης.

Ευελπιστώ και εύχομαι να ξεπεραστούν τα προβλήματά μας και να επιτευχθούν στο ακέραιο οι φετινοί μας στόχοι.

Καλή χρονιά σε όλους με καλές δράσεις.

Α/Σ Κωνσταντίνος Δικαιούλιας

ΑΓΕΛΗ

Κάθε αρχή και δύσκολη...

Μια νέα λυκοπουλική χρονιά αρχίζει. Το αρχηγείο Αγέλης συμβουλεύεται...

Ράξα: Με χαρά καλωσορίζω τα νέα μέλη του αρχηγείου Αγέλης!

Κωνσταντίνος: Αλήθεια παιδιά, για πείτε μας! Τι κάνατε πέρσι;

Μυρτώ: Πώς περάσατε;

Χάθυ: Κατ' αρχάς πήγαμε πολλές συναρπαστικές εκδρομές, κάναμε πολλές διανυκτερεύσεις...

Μπαγκίρα: Αυτά αρέσουν στα παιδιά...

Κ-Μ.: Αααα!!!

Ρ.: Επίσης επισκεφτήκαμε το Αττικό Πάρκο και το Πάρκο Αγρίων Ζώων στην Αίγινα. Και άλλα πολλά!...

Κ-Μ.: Ήταν πολλά τα παιδιά;

Χ.: Ήταν γύρω στα 20 λυκόπουλα!

Κ-Μ.: Κι η κατασκήνωση πώς πήγε;

Μπ.: Αααχ! Η κατασκήνωση...! Ταξιδέψαμε με τα παιδιά στη χώρα του Ποτέ-Ποτέ!

Κ-Μ.: Ωωωω!

Ρ.: Α! Να μην ξεχάσουμε τις Λαλούδες και τις Μαρμάγκες! Εμφανίστηκαν και πάλι και έσπειραν τον πανικό στην ήρεμη και γαλήνια ζωή στο Μπίσι μας!

Χ.: Ευτυχώς, μετά από την έγκαιρη, σοφή και άμεση αντίδραση του αρχηγείου Αγέλης καταφέραμε να σώσουμε τα παιδιά από βέβαιο πνιγμό!!!

Αποστόλης: Απρόσμενη καταρακτώδης βροχή βλέπεις!

Κ-Μ.: Α! τι ωραία που περάσατε!!!

Ρ.: Να δείτε και φέτος τι ωραία που θα περάσουμε! Αρκεί να δουλέψουμε με Σ.Ο.Κ.!

Κ-Μ.: Ράξα πάθαμε σοκ! Τι είναι αυτό;

Ρ.: Παιδιά...! Συνέπεια, οργάνωση και ΚΕΦ!!!

Κ-Μ.: Να μείνεις ανήσυχη!!!

Ράξα: Δανάη Αρβανίτη

Μπαγκίρα: Θάνος Ζερβάκος

Χάθυ: Γιάννης Παπασταματίου

Αποστόλης Μηλίγγος

Κωνσταντίνος Στρατής

Μυρτώ Ναούμ

Για τα νέα του κάθε Τμήματος την ευθύνη έχει το αντίστοιχο αρχηγείο.

Υπεύθυνη επικοινωνίας: Ίνα Μελέγκογλου 210 3616482 ina@altsys.gr
Υπεύθυνος αρχείων: Στέφος Αλευράς 210 8018027 stefosal@otenet.gr
Η υπόλοιπη Επιτροπή Παλαιών θα εκλεγεί σε επόμενη συνάντηση Παλαιών.

Η 3η ΟΑΝ στο διαδίκτυο:

<<http://3oan.gr>>.

Λίστα επικοινωνίας με όλους τους απόδημους και μη Ζομαδίτες με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο <3oan@3oan.gr>. Για εγγραφές στη λίστα, διαγραφές και αλλαγή της ηλεκτρονικής σας διεύθυνσης: <3oan-request@3oan.gr>.

ΟΜΑΔΑ

Τον χειμώνα που μας πέρασε η ομάδα αριθμούσε 17 προσκόπους και πραγματοποίησε μία σειρά από πολύ ενδιαφέρουσες δράσεις παρά τις δυσκολίες από τις κακές καιρικές συνθήκες κατά τους πρώτους μήνες του τρέχοντος έτους.

Χαρακτηριστικές δράσεις, πέρα από τις κλασσικές εκδρομές στον Άγιο Μερκούριο και τον Σχοινιά, ήταν η εκδρομή στην Αγία Τριάδα στον Μαραθώνα που επισκεφτήκαμε μετά από τουλάχιστον δέκα χρόνια μιας και το μέρος είχε καεί αλλά και η μονοήμερη εκδρομή για σκι στον Παρνασσό για την οποία οι πρόσκοποι έδειξαν ιδιαίτερο ζήλο.

Από την εκδρομή στην Αγία Τριάδα.

Ερμιόνη 2004. Φέτος στην κατασκήνωση συμμετείχαν 11 πρόσκοποι έτοιμοι να ζήσουν δύο υπέροχες εβδομάδες στο αγαπημένο μας Μπίτσι. Το θέμα του φετινού μας παιχνιδιού, όπως πάντα επίκαιρο, ήταν ολυμπιακού περιεχομένου με μία δόση πειρατικού στοιχείου (για να μη ξεχνιόμαστε κιόλας) και διήρκεσε καθ' όλη την διάρκεια της κατασκήνωσης. Φέτος είχε την τιμητική του και ο αγαπημένος μας Μάρκος τον οποίο και χρησιμοποιήσαμε για αρκετές μονοήμερες αποδράσεις από το Μπίτσι. Η βάρκα μας λαβώθηκε άσχημα τον χειμώνα που μας πέρασε αλλά με την αγάπη μας έγινε καλά και ξαναταξίδεψε για την Ερμιόνη.

Μελανά σημεία της φετινής Ερμιόνης ήταν οι βροχές που χάλασαν για λίγο το πρόγραμμα, αλλά πιο σημαντική ήταν η έλλειψη νερού την καθιερωμένη μέρα διεξαγωγής του γαιουρτοπόλεμου με αποτέλεσμα την μη διεξαγωγή του. Του χρόνου όμως θα αναπληρώσουμε...

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

Την χρονιά που μας πέρασε η Κοινότητά μας πραγματοποίησε μια σειρά από πολλές δράσεις με συμμετοχή 20 περίπου ανιχνευτών, και παράλληλα προχώρησε στην υλοποίηση ορισμένων σημαντικών γεγονότων. Ένα από αυτά ήταν η παρουσίαση της Μεγάλης Δράσης Υπαίθρου (ΜΔΥ) 2003 που πραγματοποιήθηκε στη Γαλλική Ακαδημία στις 5 Δεκεμβρίου με παρουσία φίλων, γονέων, βαθμοφόρων του Συστήματος, βαθμοφόρων και ανιχνευτών από

Κοινότητες της Αττικής και του Εφόρου Κλάδου Ανιχνευτών της Γενικής Εφορείας. Οι καλλιτεχνικές αναζητήσεις της Κοινότητάς μας συνεχίστηκαν και μετά την παρουσίαση, όπου σε συνδυασμό με τις δράσεις μας (rafting, διάσχιση Πάρνηθας, Υμηττού, εκδρομή στον ποταμό Λούσιο κ.ά.), ξεκίνησε ο στόχος για την παραγωγή του πρώτου μουσικού cd με προσκοπικά τραγούδια σε σύγχρονους ρυθμούς. Μετά από πολλή προσπάθεια και δουλειά, το cd παρουσιάστηκε και επίσημα κατοχυρωμένο νομικά στην IP με χορηγούς την Alpha Ασφαλιστική και τα καταστήματα Cellier, τους οποίους ευχαριστούμε για την καταλυτική συμβολή τους. Ακολούθησε μια πληθώρα εκδηλώσεων και συναυλιών με αποκορύφωμα την τελευταία που έγινε στο Ζάππειο τον Ιούνιο, μαζί με το συγκρότημα «Ημισκούμπρια», παρουσία 3000 προσκόπων από όλη την Ελλάδα. Μάλιστα έγιναν ειδικές αναφορές για την Κοινότητά μας και τα επιτεύγματά της στον «Κρίκο», το επίσημο προσκοπικό περιοδικό σε όλη την Ελλάδα, με 3 άρθρα και φωτογραφίες. Η χρονιά ολοκληρώθηκε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο με την ΜΔΥ 2004, μια ποδηλατική κατασκήνωση στην ευρύτερη περιοχή της Θράκης και στη Σαμοθράκη. Με συμμετοχή 20 ατόμων, πέρα από τη συνεχή μετακίνηση με τα ποδήλατα σε όλη την ορεινή περιοχή της βόρειας Ροδόπης και τη γνωριμία με μαγευτικά μέρη της φύσης, έγινε διάσχιση όλου του ποταμού Νέστου με kayak και πεζοπορία. Επισκεφτήκαμε την μειονότητα της Θράκης (Πομακοχώρια), όπου συνομιλήσαμε με τους κατοίκους για τα ήθη και τα έθιμα, μπήκαμε μέσα σε τζαμί και ανεβήκαμε σε μινaré. Κάναμε έρευνα για τα παραδοσιακά εδέσματα της περιοχής, ανεβήκαμε και στους 5 καταρράκτες στο φαράγγι του «Φονιά» για να καταλήξουμε στην όμορφη αλλά και απομακρυσμένη παραλία των «Κήπων», γεωγραφικά ίσως ένα από τα ανατολικότερα σημεία της χώρας μας. Σας περιμένουμε όλους στη φετινή παρουσίαση της ΜΔΥ το Δεκέμβριο για να μοιραστούμε μαζί σας έντονες προσκοπικές στιγμές που θα μείνουν για πάντα χαραγμένες στην μνήμη μας.

Στο camping της Σαμοθράκης.

90+1 ΧΡΟΝΙΑ 3η Ο.Α.Ν.

Η Ένωση Παλαιών για να γιορτάσει την συμπλήρωση των 90 χρόνων από την ίδρυση της 3ης διοργάνωσε χορό στο Ξενοδοχείο Μεγάλη Βρετανία στις 29 Μαρτίου του 2003. Παλαιοί και νέοι τριτομαδίτες, καθώς και φίλοι και συγγενείς είχαν την ευκαιρία να «τα πούνε» και να απολαύσουν βρώση και πόση μαζί με αρκετό χορό (ευτυχώς όχι ταυτόχρονα). Στην παραδοσιακή διανομή και κλήρωση λαχνών μοιράστηκαν πολλά δώρα και με τις γενναίες συνεισφορές των παλαιών γέμισε το ταμείο του Συστήματος με τα απαραίτητα κονδύλια για τη συντήρηση του «Μάρκου» και για άλλα τρέχοντα έξοδα.

Δεν πρέπει να παραλείψουμε ότι κατά την διάρκεια όλης της βραδιάς, γινόταν προβολή σε γιγαντοοθόνη υλικού από το αρχείο της 3ης όπου

με συγκίνηση παλαιοί και νέοι παρακολούθησαν ένα φωτογραφικό οδοιπορικό της λαμπρής ενενητηταίας. Το υλικό αυτό μαζί με ημερολόγια από το 1913 έως το 2002 και 15 τραγούδια που ηχογραφήθηκαν από παλαιούς συμπεριλήφθηκε σε συλλεκτικό CD που έγινε ανάρπαστο. Το CD αυτό είναι συμβατό με CD, DVD Players και PC εάν θέλετε να το προμηθευτείτε επικοινωνήστε με την Ίνα Μελέγκογλου (Αθήνα, τηλ. 210 3608010) ή το Στέφο Αλευρά (Κηφισιά, τηλ. 210 8018027).

Είμαστε σίγουροι ότι ανάλογες εκδηλώσεις θα πραγματοποιηθούν και για τα 95 και φυσικά για τα 100 χρόνια της ένδοξης Ομάδας μας.

Ζαχαρίας ΝτεΠιάν

ΗΡΩΕΣ ΤΗΣ 3ης ΠΡΙΝ 60 ΧΡΟΝΙΑ

- Ο **Ανδρέας Καλύβας** εκτελέστηκε στο Δαφνί από τους Γερμανούς στις 8/9/1944. Είχε επανιδρύσει την 7η Ομάδα Ναυτοπροσκόπων Αθηνών. Παράλληλα, ανέπτυξε σπουδαία πατριωτική δράση και έκανε σαμποτάζ σε βάρος του Γερμανικού στρατού κατοχής.
- Το 1944 σκοτώθηκε πολεμώντας στη θάλασσα ο παλιός Υπαρχηγός της 3ης ΟΑΝ και της 1ης

Ναυτοπροσκόπων Παλαιού Φαλήρου **Γιώργος Περσάκης**.

Κατά την Κατασκήνωση 2004, η δεκάκωπη “Μάρκος Μίνδλερ” βγήκε στα ανοικτά κι ο κυβερνήτης έριξε στη θάλασσα ένα δάφνινο στεφάνι στη μνήμη τους, τιμώντας όλα τα παλιά μας μέλη που πολέμησαν για την ελευθερία της Ελλάδας.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ

Τρέλλες...

Ήταν ωραίος ο Γιώργος ο Περσάκης, μοναδικός για τρέλλες, περνάγαμε ωραία. Μαζί και με τον Χαραλάμπη βοηθήσαμε ο ένας τον άλλον κατά την Κατοχή. Εγώ είχα σπουδάσει οικονομικά, δούλευα λογιστής, κέρδιζα χρήματα. Έβαζα τα λεφτά σ' ένα συρτάρι στο σπίτι. Έλεγα στον Χαραλάμπη και πήγαινε, άνοιγε το συρτάρι, έπαιρνε ό,τι χρειαζόταν. Μετά, είχαμε τις μοτοσυκλέτες μας. Είχαμε τέτοια σχετική ευχέρεια χρημάτων, ώστε να μπορούμε να βρίσκουμε και βενζίνη, η οποία κόστιζε. Είχαμε φτιάξει χαρτιά για τις μοτοσυκλέτες, ψεύτικα, δεν έχει να κάνει. Δεν είχαμε λοιπόν κανένα θέμα να περάσουμε το μπλόκο της Συγγρού. Εμείς όμως πήγαμε κοντά, προσέξαμε το ύψος της μπάρας, μετρήσαμε ότι χωράει η μοτοσυκλέττα από κάτω. Κόβαμε ταχύτητα, πέφταμε δίπλα, φστ και περνάγαμε.

Οι Ιταλοί πυροβολούσαν, είχαν αυτές τις αραβίδες, αστεία όπλα χωρίς ακρίβεια, είχαν και την ξιφολόγχη διπλωμένη. Μπορεί βέβαια και να μην ήθελαν να μας σκοτώσουν. Πηγαίναμε φυρί-φυρί.

Στη μέση της Κατοχής του Γιώργου του Περσάκη και μένα μας κόλλησε η ιδέα να πάμε κάτω (στην Αίγυπτο). Θέλαμε να πάμε όμως ωραία, με κρις κραφτ στην Τουρκία. Πουλήσαμε τις μοτοσυκλέτες για τα έξοδα, αλλά δεν μας έφθασαν τα χρήματα. Μετά, πήραμε ένα καϊκι. Βάλαμε μέσα μια μηχανή Πακάρ οκτακύλινδρη. Μας επεσήμανε η Γκεστάπο. Ώ ρε φασαρία. Είχαμε κάνει χαρτιά ότι είμαστε ψαράδες, είχαμε κάνει ναυτολόγιο... Το βγάλαμε το καϊκι, πάθαμε δυο-τρεις νίλες γιατί τα ψάρια βγαίνανε βρώμια, αλλά η Γκεστάπο επείσθη ότι είχαμε πρόθεση να ψαρεύουμε.»

(Διήγηση Νίκου Μεζά, το 1995)

Πολεμική ιστορία

Με τον Γιώργο Περσάκη τελικά δεν πήγαμε με το καϊκι που αγοράσαμε στην Μέση Ανατολή. Μας παρακολουθούσε πολύ στενά η Γκεστάπο και χρειαζόταν πάρα πολλή βενζίνη. Τελικώς το πουλήσαμε και περάσαμε με ένα γκρουπ αξιωματικών του Ναυτικού Τσακαίους, κατευθείαν Τουρκία (Τσεσμέ), Χαλέπι. Δεν πήγαμε στην Αλεξάνδρεια γιατί δεν θέλαμε να μας χρησιμοποιήσουν στο επιτελείο, εμείς θέλαμε φασαρία! Ο Γιώργος κατά την διάρκεια του Αλβανικού είχε υπηρετήσει

σαν χιονοδρόμος, κι εγώ είχα συμπληρώσει όλη την θητεία μου στο Ναυτικό. Επειδή θέλαμε να γίνουμε πιλότοι, κρύψαμε τα χρόνια μας και την προϋπηρεσία μας, γιατί η Αεροπορία δεν έπαιρνε. Αναγκαστήκαμε να ανοίξουμε την Αμπέτιο Σχολή, να πάρουμε τα σχολικά βιβλία και να τα ξαναθυμηθούμε, μια και ο Περσάκης είχε τελειώσει Χημικός Μηχανικός στο Πολυτεχνείο κι εγώ Ανωτάτη Εμπορική, επομένως ξέραμε άλλα μαθηματικά από αυτά που ζητούσε η Αεροπορία. Δώσαμε γραπτές εξετάσεις, μετά αυστηρότατες υγειονομικές εξετάσεις σε Εγγλέζους, τελικά τα περάσαμε και περιμέναμε. Εν τω μεταξύ είχαμε έρθει σε επαφή με κάποιους γνωστούς και κάλεσε τον Περσάκη το OSS (Office of Strategic Services), πέρασε την εκπαίδευσή τους στην έρημο (είχαμε μείνει 1,5-2 μήνες), εμένα με κάλεσαν στο ενδιάμεσο, έφυγε εκείνος για Πάνω (την κατεχομένη Ελλάδα) μέσω Κύπρου, Τουρκίας, μετά παραλιακώς με καϊκι και διεκπεραιώθη στην Αθήνα. Εγώ έμεινα στο Hair I έξω από το Κάιρο να γίνει κονβόι για Νότια Αφρική, με απέσπασαν στην υπηρεσία πληροφοριών και αυτοί μου έδωσαν φύλλο πορείας για τους Αμερικανούς: για να πάω στην κατεχόμενη Ελλάδα ερχόμουν κατευθείαν από Τσεσμέ, καμμιά φορά σταματούσα στην Σκύρο, στις Τρεις Μπούκες, να πάρω πληροφορίες για την Εύβοια από έναν βοσκό. Προσέγγιζα πάντοτε νύχτα. Είχα δελτίο στους Αμερικάνους ότι είχα γνώσεις ναυτικές, και με χρησιμοποίησε το OSS σαν καπετάνιο. Έτσι εγώ ήρθα μετά στην Ελλάδα, δεν τον πρόλαβα τον Γιώργο, δεν συναντηθήκαμε. Χάσαμε επαφή, γιατί από την στιγμή που πήγαινες στην σχολή σε εξαφάνιζαν, έπαιρνες ψευδώνυμο, δεν είχες χαρτιά, βρισκόσασα στην έρημο. Έφθασα στην Βόρεια βάση στον κόλπο Τσανταρλί, με κάλεσε ο Γιώργος ραντεβού 1/5/1944 στη βόρεια Εύβοια, στην θέση Κάλαμος. Μου έδωσαν ένα μικρό καϊκι (βάρκα δηλαδή κουβερτωμένη) το «Ελπίς» ένα σκαφάκι 7,5-8 μέτρων από την Ικαρία με μηχανή Αξελλός 6 άλογα, έβαζες καμινέτο, μπαμπ, μπαμπ, μπαμπ έπαιρνε μπροστά, 4 μίλια ταχύτητα! Ο Κάσκι, ο αρμόδιος, με διαβεβαίωσε πως θάρθει ο μηχανικός, «γιατί είναι παιδί». Του λέω ευχαριστώ για το κομπλιμέντο. Οι εδώ λέγανε για τα υποβρύχια που έρχονταν και τα λοιπά. Ποια υποβρύχια! Οι πρώτοι, ο καπτάν Σκορπιός και ο καπτάν Τρυγόνης, υπαξιωματικοί του Ναυτικού, θηρία με 40 αποστολές, άνοιξαν την γραμμή με Τουρκία με πανιά, με λατίνια!

Την γλυτώσανε γιατί ήταν πολύ ικανοί άνθρωποι, είχα συνταξιδέψει μαζί τους.

Ήρθε λοιπόν ο μηχανικός μου, παιδί 14 ετών και περίμενα να κοπιάσει ο καιρός να περάσω. Είχε βροχή, κακό, θεομηνία σωστή. Ξεκινήσαμε, ακολούθησα την σωστή πορεία, Σκύρος, είδα τα σημάδια του Καλάμου –ακόμα τα έχω μπροστά μου σαν νάταν χθες– έφθασα και περίμενα τον Γιώργο. Πέρασε η ημερομηνία, έμεινα μέχρι τις 5 με 6 Μαΐου, πολύ διάστημα για να είσαι με ένα πειρατικό καΐκι, ούτε χαρτιά είχαμε, ούτε τίποτε. Άρχισε να γκρινιάζει κι ο μικρός, γύρισα και έψαξα τι είχε γίνει ο Γιώργος. Έμαθα πως είχε φύγει κανονικά απ' τον Πειραιά, με ένα τρεχαντήρι με καλή μηχανή, κατά την περιγραφή θάτανε 10-12 μέτρα που είχε αγοράσει το κλιμάκιό του –είχανε λεφτά. Υπήρχε ένας καπετάνιος, νομίζω ένας μηχανικός και ο Γιώργος. Τρεις ή τέσσερις. Ο καιρός που με είχε καθυστερήσει κάτω, τους ανάγκασε και μπήκαν στο Γαύριο της Άνδρου. Εκεί αρχίζουν οι διηγήσεις να είναι ασαφείς. Έψαξα να βρω μιαν άκρια, πού είχε χαθεί, δεν είχαμε στοιχεία, τίποτε. Ξανά με την πρώτη μέρα της απελευθέρωσης έκανα όλη την διαδρομή. Λένε πως προδόθηκαν από ένα πακέτο τσιγάρα που είχε μέσα κάτι σφαίρες. Το θέμα είναι πως τους πιάσανε, ή έγινε λάθος ή υπήρχε προδοσία. Δεν μπόρεσα να αποδείξω τίποτε. Τους συλλάβανε στην Άνδρο, αλλ' επειδή ήταν μικρή γερμανική μονάδα, τους μετέφεραν στην ισχυρή μονάδα της Σύρου, εκεί είχανε φυλακές και τους κλείσανε μέσα.

Από κει οι Γερμανοί θεώρησαν ότι ήταν σοβαρό το θέμα και έπρεπε να προωθηθούν στην Αθήνα. Εκεί βέβαια δεν θα μπορούσαν να καμουφλαριστούν με τίποτε, η Αθήνα είτανε πλέον Γκεστάπο, σοβαρές ανακρίσεις, αυτές που διαβάζουμε. Με το ίδιο τους το καΐκι τους έστειλαν, 5 Μαΐου 1944, με φρουρά νομίζω τριών ή τεσσάρων γερμανών. Στο στενό Τήνου-Άνδρου που έχει ένα ρέμα και πάντα κάνει

ένα κύμα γιατί ρηχαίνει η θάλασσα, κάπου εκεί απεφάσισαν να επιτεθούν στους Γερμανούς, μια και στην Αθήνα είταν οπωσδήποτε καταδικασμένοι. Κατόρθωσε να αφοπλίσει τον πλησιέστερο δεσμοφύλακά του, έναν δεύτερο τον έπιασε κάποιος από τους δικούς μας και έπεσαν μαζί στην θάλασσα, αλλά την τελευταία στιγμή ο τρίτος Γερμανός πρόλαβε και χρησιμοποίησε το πολυβόλο του. Τους θέρισε, δεν έμεινε κανένας. Αλλά τι γινόταν, ούτε μετά τον πόλεμο δεν σου δίνανε καμιά πληροφορία, τάφος. Το OSS μου παραχώρησε ένα καΐκι γεμάτο με τρόφιμα και έψαξα όσο μπόρεσα. Μάταια, τίποτε δεν έβρισκες. Τήνος, Άνδρος, Ραφήνα μια νέκρα. Η ιστορία είναι πως οι νησιώτες κλέψανε το σκάφος. Όταν λοιπόν εγώ έψαχνα τι απέγινε ένα καΐκι, σου λέει θα χάσουμε το πράμα μας. Αυτές ήταν οι τελευταίες πληροφορίες. Δεν βρήκα τίποτε, τίποτε άλλο.

Το πρόβλημα ήταν αυτό το διαβολοκαίκο. Αυτοί που το πήραν ήταν θαλασσινοί και δεν μίλαγε κανένας τους.

Το OSS είχε οργανώσει στην Αθήνα ένα πολύ ωραίο και έξυπνα οργανωμένο δίκτυο για να συλλέγουμε πληροφορίες. Γι' αυτό και δεν πιάσανε ποτέ τον ασύρματο, τον είχαμε στην γωνία Αγίου Μελετίου και Πατησίων και έστειλε καθημερινά από το ίδιο μέρος, σε μιας φίλης μας το διαμέρισμα. Ούτε η μητέρα της το ήξερε. Το μυστικό ήταν ότι εκπέμπανε πάντοτε από μπαταρία. Με το ρεύμα την έπαθαν όλοι στην αγγλική υπηρεσία. Το ραδιογωνιόμετρο εντόπιζε την γενική περιοχή, δυο-τρία τετράγωνα. Μετά οι γερμανοί έπιαναν το δίκτυο, κατέβαζαν μία-μία τις ασφάλειες (το ρεύμα) των κτιρίων κι έβρισκαν πότε έπαυε η εκπομπή. Εκτός από την μπαταρία, οι αμερικάνικοι πομποί ήταν καλοί, RCA, και κατά την διάρκεια του μηνύματος άλλαζες συνέχεια κρυστάλλους (μήκος κύματος), 5 κρυστάλλους σε ένα μήνυμα.

(Διήγηση Νίκου Μεζά)

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΦΙΛΟΤΙΜΟ

Μήπως βλέπετε κοινά σημεία μεταξύ Ολυμπιακών 2004 και Τζάμπορη 1947;

Το 1947 με επέλεξαν για την Ομάδα που θα αντιπροσώπευε την Ελλάδα στο Jamboree de la Paix στο Παρίσι, μαζί με τον Κώστα Ζέππο και τον Γ. Ησαΐα της 3ης. Οι Πρόσκοποι προήρχοντο από διάφορα μέρη της Ελλάδος.

Αρχηγός ήταν ο Μακρίδης, μας συνόδευαν ο Δημ. Αλεξιάτος και ο βετεράνος της 3ης Ησαΐας Ησαΐας.

Είχαμε φέρι με μαζί μας και στολές τσολιάδων, που εφόρεσαν ορισμένοι ευσταλείς και εχόρεψαν Ελληνικούς χορούς.

Το ταξίδι Πειραιάς-Γένοβα-Μασσαλία και επιστροφή έγινε με το πλοίο «Κηρύνεια» της ΕΛΜΕΣ. Είχαμε βγάλει, όλη η ομάδα, εισιτήριο Γ' θέσεως, που είχε καμπίνες στο πρόστεγο του πλοίου, αλλά, κατόπιν εντολής του κ. Γιαννουλάτου, ετρώγαμε στη Β' θέση.

Κατά την διάρκεια του ταξιδιού έγιναν προσπάθειες συντονισμού των ελλήνων προσκόπων, ώστε να «δεθεί» η ομάδα, μια και θα έπρεπε να αναμετρηθεί σε προσκοπικά παιχνίδια,

εθνικούς χορούς κ.λπ. με άλλες, πολυπληθείς μάλιστα, εθνικές ομάδες.

Τα αποτελέσματα ήταν αποκαρδιωτικά. Ο καθένας έκανε του κεφαλιού του ή κοινώς την «κοπανούσε».

Πρωθηθήκαμε στην κατασκήνωση του Jamboree στο Moisson. Ενώπιον του συναγωνισμού με τις ομάδες των άλλων χωρών, οι Έλληνες πρόσκοποι... μεταμορφώθηκαν.

Η Ομάδα αιφνιδίως έγινε ένα πειθαρχημένο και συμπαγές σύνολο. Βαλθήκαμε με μεγάλο ζήλο να εγκαταστήσουμε τις σκηνές μας και να διαμορφώσουμε τον χώρο μας.

Υπήρχαν 30.000 πρόσκοποι από όλα τα μέρη του κόσμου και ορισμένες ομάδες, Αμερικανική, Αγγλική, Γερμανική, Ιταλική κ.λπ., αποτελούντο από εκατοντάδες ή χιλιάδες, όπως η Γαλλική, προσκόπους. Εμείς είμαστε λιγότεροι από τριάντα πρόσκοποι και θέλαμε να συμμετέχουμε σε όλες τις εκδηλώσεις και τους διαγωνισμούς, που προγραμματιζόντουσαν καθημερινώς.

Πράγματι είμαστε παρόντες σε όλα τα παιχνίδια ενώ η κατασκήνωσή μας ήταν προσκοπικό παράδειγμα για την τάξη

και τις έξυπνες κατασκευές που είχαμε κάνει. Δεκάδες πρόσκοποι μάς επισκέπτοντο καθημερινώς και κάναμε φίλιες, που στη συνέχεια βάστηξαν αρκετά χρόνια.

Στην εναρκτήριο τελετή, σύμφωνα με το πρόγραμμα, έπρεπε να παρελάσουμε σε ενδεκάδα, εμείς που, στις δοκιμές, δεν μπορούσαμε να κάνουμε σωστή τετράδα και ω του θαύματος, οι δύομισυ γραμμές που κάναμε (καθότι μικρός ο αριθμός μας) ήταν τέλεια ευθυγραμμισμένες και μπήκαμε στο μεγάλο στάδιο καμαρωτοί-καμαρωτοί.

Όπου και να επήγαν τα προσκοπάκια μας ερχόντουσαν πρώτοι. Το βράδυ γυρνούσαν ξεπατωμένα και πεινασμένα, ενώ το φαγητό ήταν μετριότατο. Το επιστέγασμα ήταν όταν

εκέρδισαν τους Αμερικάνους στο Αμερικανικό ποδόσφαιρο, το οποίο φυσικά έμαθαν πώς παίζεται εκείνη την ώρα. Στο τέλος, η Ελληνική Ομάδα εκέρδισε το ένα από τα δύο πρώτα βραβεία, που απενεμήθησαν από το αρχηγείο του Jamboree.

Η επιστροφή μας έγινε με το ίδιο πλοίο. Οι καμαρότοι, όταν μας είδαν ταλαιπωρημένους, πεινασμένους για καλό φαγητό και αδύνατους εβάρθηκαν να μας περιποιηθούν όσο καλύτερα μπορούσαν.

Πίσω στην Ελλάδα μάς περίμεναν τιμές, κατάθεση στεφάνου στον Άγνωστο Στρατιώτη και εύφημος μνεία του Σώματος.

(από τον Κώστα Φιλίππου της 1ης ΟΝΑ / 3ης Β')

ΝΕΟΣ ΤΥΠΟΣ ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΥ ΣΚΑΦΟΥΣ

Πριν το καλοκαίρι η «ΚΥΜΟΘΟΗ» νέο σκάφος του Σ.Ε.Π., τύπου Lelievlet, έκανε το πρώτο ταξίδι της.

Κατασκευάστηκε με δωρεές βάσει ολλανδικών σχεδίων. Οι Ολλανδοί ναυτοπρόσκοποι έχουν... 1500 τέτοια σκάφη!

Από χάλυβα 3-4 χιλιοστών, σχεδιασμένο για ιστιοφορία κυρίως (ένα άλμπουρο με πίκι) και διαθέτει 6 κουπιά.

Μήκος 5,70 μέτρα και βάρος 700 κιλά. Έχει δύο στεγανά, ώστε ακόμα

κι αν γεμίσει από νερά, με πλήρη ιστιοφορία, να μην βυθίζεται. Είναι πολύ ευέλικτη, έχει ευστάθεια και είναι κατάλληλη για «ενωμοτιακό σκάφος» σαν αυτά που είχε η 3η Ο.Α.Ν.

Ο παλιός Αρχηγός Συστήματος Παύλος Αλευράς εύχεται να αποκτήσουμε τουλάχιστον δύο τέτοια σκάφη, ώστε να κάνουμε αγώνες μέσα στην Ομάδα και ιστιοπλοία με λιγότερο πλήρωμα από ό,τι χρειάζεται η δεκάκωπη.

Ιστορίες με τις λαλούδες

“Μαμά μου μαμά μου στον φάρο μην μ’ αφήσεις, στο φάρο, στο φάρο, στο φάρο μονακό.

Γιατί θα με φάνε οι πετροκολίδες, τα καβουράκια και οι αχινοί...”

Ένας σκοπός που σιγοτραγουδούσαμε πολλές νύχτες στην κατασκήνωση της Ερμιόνης. Ένα τραγούδι που διακωμωδούσε το φόβο του προσκοπάκου γι’ αυτό που βρισκόταν έξω από τον κατασκηνωτικό χώρο, στο Μπίσι.

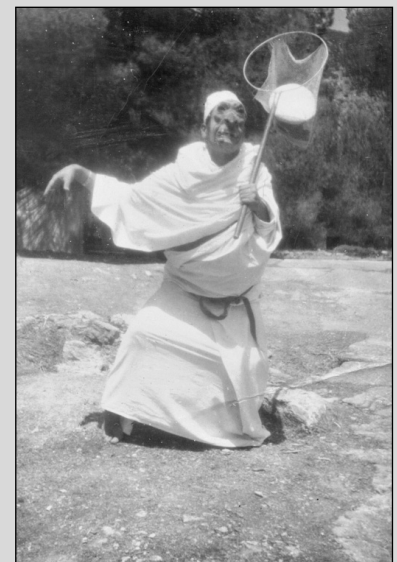
Ένας φόβος με πολλά πρόσωπα που έβρισκε υπόσταση σε ένα όνομα, “Λαλούδες”.

Οι λαλούδες, μια μορφή απροσδιόριστη, δεν τις βλέπαμε κι όμως υπήρχαν, ήταν εκεί για να περιπλέκουν την ήδη δύσκολη ζωή μας αφού κατά διαστήματα δεχόμασταν τις καταστροφικές επισκέψεις τους.

Έτσι περνούσαν τα χρόνια σαν λυκόπουλο και πρόσκοπος, αρχικά ακούγοντας ιστορίες και αραιά συναντώντας ‘τες, σαν ανικνευτής αργότερα οπότε οι συναντήσεις μαζί τους πλήθαιναν και τέλος στα αρχηγεία όπου πια υπήρχαν στιγμές που σε κυριεύαν λες και γινόσουν ένα με αυτά τα αλλόκοτα πλάσματα. Γυρνούσαν παντού στο Μπίσι αλλά προτιμούσαν τον Πύργο και το Φάρο για τις δραστηριότητές τους. Άλλοτε παίζανε, άλλοτε σκαντάλιζαν και ενοχλούσαν όποιον έβρισκαν στο δρόμο τους, και άλλοτε τιμωρούσαν. Όμως πάντα διατηρούσαν ένα μυστήριο γύρω από την ύπαρξη και τις πράξεις τους, κανείς δεν μπορούσε να πει με σιγουριά τι είχε γίνει εκείνο το βράδυ... “ποιοι ήντουσαν...” λες και βρισκόταν κάπου ανάμεσα στο μύθο και την πραγματικότητα.

Χρόνια μετά, ένα βράδυ γύρω από μια φωτιά με μια σκηνή στη Βάλια Κάλντα τέσσερα άτομα (παλαιοί τριτομαδίτες πια) συζητούν και αναπολούν περασμένες καλές στιγμές και τότε έρχονται στην θύμησή τους οι λαλούδες. “Πόσες φορές τις συνάντησες; Ήσουν τότε που... Θυμάσαι τα ουρλιαχτά τους; Μπορείς να τις περιγράψεις; Πώς τις φαντάζεσαι;” Εκείνη την νύχτα, αν και μακριά από την Ερμιόνη, μάς κράτησαν μια καλή συντροφιά.

Ελπίζω οι νέες γενιές τριτομαδιτών να έχουν και αυτοί την τύχη να έρθουν σε επαφή μαζί τους. Είναι εμπειρία που θα την θυμούνται για πολύ καιρό, και που όσο περνάνε τα χρόνια θα τους συντροφεύει με νοσταλγία.

Ο Αριστέιδης Καρτάλης στην Ερμιόνη το 1958.

Νίκος Χαιρετάκης

ΝΕΑ ΠΑΛΑΙΩΝ ΤΡΙΤΟΜΑΔΙΤΩΝ

- Τριτομαδίτικη τριάδα στο Γηροκομείο. Το δικαστήριο διόρισε νέο Διοικητικό Συμβούλιο στο Γηροκομείο Αθηνών, στο οποίο Αντιπρόεδρος είναι η κα **Άσπα Ζαΐμη**, σύζυγος του Παναγιώτη, μητέρα του Λεωνίδα και του Βασίλη, και μέλη ο **Απόστολος Δοξιάδης** και ο **Στέφος Αλευράς**.
- Στις 23 Σεπτεμβρίου 2004 ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας επέδωσε τον Χρυσό Σταυρό του Φοίνικος στον **Θόδωρο Παπαλεξόπουλο**, πατέρα του Αλέξανδρου και στον αντιστασιακό κατά την γερμανική Κατοχή **Ρήγα Ρηγόπουλο**, επί σειρά ετών πετυχημένο Πρόεδρο της Επιτροπής γονέων της 3ης και πατέρα του Διονύση.

Αρκετοί τριτομαδίτες παντρεύτηκαν στο διάστημα των δύο χρόνων που μεσολάβησαν μεταξύ του προηγούμενου Αιόλου και αυτού που διαβάζετε. Σίγουρα κάποιοι μας ξεφεύγουν, μπορούμε όμως να σας ενημερώσουμε για τους ακόλουθους, οι οποίοι παραδόξως είναι όλοι παλιοί αρχηγοί και υπαρχηγοί της Αγέλης μας:

- Ο **Μάκης Σωτηριάδης**, Αρχηγός Αγέλης

1988-1992, παντρεύτηκε την Πέγκυ Φακή στις 21 Ιουλίου 2002.

- Ο **Νικόλας Σάσσης**, παλιός ΥΑ, παντρεύτηκε την Μαρκέλα Αφέντη στις 28 Ιουνίου 2003.
- Την επόμενη μέρα ο επίσης παλιός ΥΑ **Ανδρέας Σταυρόπουλος** παντρεύτηκε την Τίνα Αρσενίδου.
- Η **Κατερίνα Παρθενίου**, πρώην ΥΑ και ΥΚΑ, στις 23 Ιουλίου 2004 παντρεύτηκε το Χρήστο Στόικο.
- Ο **Αγαμέμνων Μουρίκης**, επίσης πρώην ΥΑ, παντρεύτηκε την Μπέτυ Δεμερούνη στις 19 Σεπτεμβρίου 2004.

Πλήθος μελλοντικών λυκοπούλων προστέθηκε στην οικογένεια της 3ης:

- Κόρη, την Αγγελική, απέκτησαν ο **Νίκος Σιδέρης** και η σύζυγός του Βαλέρια στις 8 Ιουνίου 2001.
- Γιο απέκτησαν η **Άνθια Δεστούνη** και ο Δημήτρης Χατζηνικολής στις 9 Ιουλίου 2002. Ο μικρός Αριστείδης έχει μια μεγαλύτερη αδελφή στην Αγέλη, τη Δανάη.
- Γονείς έγιναν ο **Διομήδης Σπινέλλης** και η

συζυγός του Ελίζα με τη γέννηση του μικρού Διονύση, στις 17 Απριλίου 2003.

- Ο Α/Σ **Κωνσταντίνος Δικαιούλιας** και η σύζυγός του Ναταλί απέκτησαν το πρώτο τους παιδί, το Νικόλα, στις 24 Ιουνίου 2003, τον οποίο βάπτισε φέτος ο Μάκης Σωτηριάδης.
- Λίγο μετά, στις 2 Αυγούστου 2003, γιο απέκτησαν και ο **Βασίλης Δικαιούλιας** με τη σύζυγό του Λώρη, τον μικρό Νίκο.
- Η **Μαργκώ Χατζηνικολή** και ο Χρήστος Δεληγιάννης απέκτησαν κόρη, τη Βίκυ, στις 5 Αυγούστου 2003, την οποία βάπτισε ο παλιός Κωνσταντίνος Γκόφας τον Ιούνιο.
- Δεύτερο γιο απέκτησαν ο **Νίκος Παρθένιος** και η σύζυγός του Μάργα στις 11 Αυγούστου 2003. Νονά του μικρού Χρήστου η Κατερίνα Παρθενίου.
- Το τρίτο τους παιδί, τη Ναταλία, απέκτησαν ο **Γιάννης Μαρκιανός** και η σύζυγός του Κατερίνα στις 21 Αυγούστου 2003.
- Πατέρας έγινε και ο **Κωνσταντίνος Στρατηγόπουλος**. Με τη σύζυγό του Τίτη απέκτησαν τον μικρό Ανδρέα την 1η Σεπτεμβρίου 2003.

Ο πρώτος αμιγώς τριτομαδίτικος γάμος έγινε φέτος, στις 26 Ιουνίου. Ο **Νίκος Χαιρετάκης** και η **Αλκμήνη Καρακώστα**, δύο πρώην αρχηγοί (Κοινότητας και Ομάδας αντίστοιχα) που μεγάλωσαν στην 3η από λυκόπουλα, παντρεύτηκαν στην Κάρυστο με κουμπάρους δυο παλιές τριτομαδίτισσες, τη Μαργκώ Χατζηνικολή και την Ίνα Μελέγκογλου. Το πνεύμα της 3ης ήταν πολύ έντονο και η συγκίνηση όλων μεγάλη.

Δύο μέρες πριν το γάμο, το βράδυ της Πέμπτης 24 Ιουνίου, ο γαμπρός και μερικοί άλλοι παλιοί τριτομαδίτες μαζεύτηκαν στη Λέσχη, συνέθεσαν ένα τραγούδι για το γάμο και με συνοδεία μουσικών οργάνων, πήγαν και ξύπνησαν την Αλκμήνη και της έκαναν καντάδα:

Αλκμήνη, Αλκμήνη, Αλκμήνη Αλκμηνάκι
Έλα, έλα, όξω στο μπαλκονάκι.

Καντάδα να σου κάνουμε, απόψε το βραδάκι
Έλα, έλα, όξω στο μπαλκονάκι.

Ο Νίκος σου καρδοκεί, το χέρι σου να πάρει
Έλα, έλα, το χέρι σου να πάρει.

Από τη Γαύδο έρχεται κραδαίνει παλαμάρι
Έλα, έλα, κραδαίνει παλαμάρι.

Γι' αυτό λοιπόν άκου καλά και άνοιξε τ' αφτιά σου
Έλα, έλα, και άνοιξε τ' αφτιά σου.

Ο Νικολής σε καρτερεί, να πάρει την καρδιά σου
Έλα, έλα, να πάρει την καρδιά σου.

Ο Νίκος εκαθότανε μια νύχτα εις την Γαύδο
Έλα, έλα, μια νύχτα εις την Γαύδο.

Κι έτρωγε λαχταριστό, τηγανισμένο γαύρο
Έλα, έλα, τηγανισμένο γαύρο.

Καθώς συλλογιζότανε, κοιτάζοντας τ' αστέρια
Έλα, έλα, κοιτάζοντας τ' αστέρια.

Ονειρευότανε πολύ πως σου φιλά τα χέρια
Έλα, έλα, πως σου φιλά τα χέρια.

Και πήρε την απόφαση, να 'ρθεί να σε ζητήσει
Έλα, έλα, να 'ρθεί να σε ζητήσει.

Και ένα ωραίο σπιτικό, μαζί σου θε να σήσει
Έλα, έλα, μαζί σου θε να σήσει.

Γι' αυτό λοιπόν ξεκίνησε, στην Κάρυστο να πάει
Έλα, έλα, στην Κάρυστο να πάει

Στον Παύλο τον πολλά βαρύ, την κόρη του ζητάει
Έλα, έλα, την κόρη του ζητάει.

Και 'κείνος του εζήτησε, το κάδρο να κρεμάσει
Έλα, έλα, το κάδρο να κρεμάσει.

Και ευχήθηκε, η κόρη του μαζί του να γεράσει
Έλα, έλα, μαζί του να γεράσει

Έλα, έλα, μαζί του να γεράσει ...

Το πατροπαράδοτο "έι-ωπ!" στον γαμπρό.

Στιγμιότυπο από το γάμο του Νίκου & της Αλκμήνης.

Συμμετείχαν: Ν. Χαιρετάκης, Γ. Μαρκιανός, Ζ. ΝτεΠιάν, Ν. Παρθένιος, Α. Δημάκης, Κ. Δικαιούλιας, Γ. Ρεϊμόνδος, Β. Σπηλιωτόπουλος, Γ. Σπηλιωτόπουλος, Γ. Κάζδαγλης.